

door Eeuwe Weening

Goede vriend en vismaat Jur die tevens onze hoofdsponsor is bij de jeugdafdeling van de club met zijn bedrijf Comfort Kasten wilde eens met mij een weekje karper vissen. En dan wel het liefste in Polen. Voor zijn werk rijdt hij nog wel eens door dit land en de grote hoeveelheid aan meren was voor hem aanleiding om hier toch een nader naar te kijken. Nu ben ik al enthousiast zodra iemand een week wil karper vissen maar een reisje naar Polen met uitzicht op karpers laat ik zeker niet aan me voorbij gaan. De plannen waren dan ook snel gemaakt en een datum was ook snel gepland. Afgelopen week was het zover. Maandag nacht om een uur of drie stapten we in de auto op weg naar Polen. Voor de vergunning moesten we (volgens internet) bij het postkantoor zijn dus eerst naar de stad Grosnopskie. We hadden onze pijlen gericht op het meer bij Bledzew, een dorpje hier vlakbij... een mooi grillig meer met een eiland erin en verbinding met de rivier; Hier moest wel karper op zitten! Alles leek van een leien dakje te gaan en spoedig waren we aangekomen in Grosnopskie en daar meteen het postkantoor opgezocht... Daar begon de ellende! Wij spraken geen Pools en de Polen spreken niets anders... Het was dan ook een heel gedoe om uit te leggen waarvoor we kwamen en uiteindelijk kwamen we via twee telefoons met tolken erachter dat de benodigde papieren hier niet te krijgen waren... Waar dan wel? Geen mens kon het ons vertellen.. Totdat er een oud Pools mannetje binnenstapte. Hij had schijnbaar van onze problemen gehoord en sprak tot onze grote verbazing redelijk goed Engels. Hij wist precies waar we moesten zijn, het was vlakbij en hij wilde wel meerijden om het ons te laten zien.

Nu hadden wij toch echt geen plaats meer vrij in de auto, (jullie weten ongetwijfeld wat een mens meesleept voor een weekje vissen....) dus legde de man uit hoe we moesten rijden om bij de lokale hengelsportzaak te komen. Daar leek de ellende opnieuw te beginnen want ook hier sprak iedereen niets anders als Pools.. Totdat ik mijn Nederlandse vispas tevoorschijn haalde! Internationale herkenning was van de gezichten af te lezen en ineens waren drie man druk om een vergunning voor ons te regelen... De vergunning zelf stelde niet veel voor, een lullig boekje van een formaat iets groter dan een gemiddelde postzegel met een hoop Poolse tekst waar wij weer geen spaghetti van konden maken maar men was er heel serieus over, stickertjes werden erin geplakt; datums genoteerd en we moesten er ook nog een handtekening in frommelen... Afijn, wij hadden onze spullen nu in ieder geval op orde... Na wat boodschappen bij de Lidl gauw naar het meer dat omringt was door bos en we moesten dan ook over onverharde wegen om er te komen, oei..... Eindelijk na honderden meters door het bos over zandweggetjes die geen goed deden aan de auto zagen we het meer door de bomen heen... Veel dichterbij zijn

we ook niet gekomen want hoewel we het hele meer zijn rondgereden konden we echt nergens een plaats vinden waar we fatsoenlijk bij het water konden komen, sterker nog, als er al zo'n plaats was dan stonden er grote borden bij met Privat erop... Tsja, we spreken dan wel geen Pools, dit snapten we wel! Dan maar naar het volgende meer.... Zo reden we de hele maandag door het bos over zandweggetjes die eigenlijk schreeuwden om een 4 keer 4 maar wij moesten het met de Vectra doen... De auto hield zich dapper en al lag de voorbumper er half af en zat de aansluiting voor de aanhanger inmiddels haaks op de trekhaak, we kwamen overal doorheen! Circa 8 meren hebben we helemaal rondom gezien van afstand door de bomen... Lopend was uiteraard wel bij het water te komen maar dan kon je nog nergens een tent kwijt etc... Dit werd het dus gewoon niet! Snappen die Polen dan helemaal niets van het economisch belang van hengelsport? Ik had toch al lang hier en daar wat bomen geveld als ik daar woonde.... Uiteindelijk kwamen we op advies van een eenzame Poolse zwemmer (waarvan we de seksuele geaardheid ernstig in twijfel trokken) bij een meer terecht waar we wel aan het water konden komen en op het eerste gezicht zag het er ook prachtig uit!

Hier konden we mooi zitten, rodpod op de steiger en gaan!!!

In eerste instantie had ik het wilde plan om ook de tent op de steiger te zetten maar vrijwel meteen pleurde een stok van mijn tent in het water en ik was meteen van dit idee genezen. Ik dacht nog die duik ik morgen overdag wel weer even op.... Gauw de hengels erin op de op zich meest voor de hand liggende plaatsen en dan zouden we morgen wel verder zien.... De volgende ochtend word ik wakker met de zon vol op mijn tent, het is heerlijk weer alleen zijn de piepers angstvallig stil gebleven. Nu is dat op zich voor een eerste nacht natuurlijk niet heel bijzonder maar we hadden er toch wel iets meer van verwacht.... Nader onderzoek later met de voerboot gaf aan dat er vanaf de kant meteen een talud liep, dusdanig steil dat onze montages gewoon naar beneden rolden tot een diepte van circa 8 meter.... Bij de steiger bleek al 6 meter water te staan en een stukje ervoor gingen we al naar 9,5 meter.... Een grote diepe heldere put dus.... Daarnaast was het enige wat we tot nu toe hadden gezien wat ruisvoorn en een zeelt. Bovendien liep er tot zeker 6 meter diepte een enorm wiereveld langs de oever waar je niet in kon vissen... Tsja, waar de hengels dan heen? Met de opblaasboot ben ik verder op verkenning gegaan en ik vond een mooie schone plek op het talud langs de kant; hengel erop dus! De andere stokken legden we net buiten de rand van het wierbed met verschillende aasjes en voer erbij. Nu moest het toch goed komen? Ik was deze ochtend wakker geworden met de zon op mijn tent en op het moment dat ik uit de tent kwam keek ik met verbazing naar de steiger....

Een joekel van een ringslang lag op te warmen in de zon, twee meter naast mijn tent.... De reden waarom hij (waarschijnlijk een zij....) zo groot was werd mij ook meteen duidelijk. Overal lagen zandhagedisjes zich op te warmen aan dezelfde zon... Wat kan de natuur toch mooi zijn!

Nu waren er vrij veel Polen op de plas aan het vissen met levend aas en ik besloot na uitblijven van aanbeten maar eens rond te gaan vragen... Gewapend met een foto van een karper schoot ik elke Pool aan en telkens weer was het antwoord: No carp.... Er bleek dus (op een uitzondering na gelaten) gewoon geen karper op dit meer te zitten; iets wat ik al een beetje begin te vrezen.... Was dit wel een interessant karper water geweest dan had men er ook wel op karper gevist... Niets wees hier echter op en ik begon dan ook echt te vrezen dat dit de waarheid was... Hier zat gewoon nauwelijks karper.... Dan de tentstok nog maar even opduiken maar ook dit ging mis.. Het bleek dat mijn oren niet tegen een diepte van 5 meter bestand zijn met erg veel pijn als resultaat zonder tentstok... Terug naar Nederland dan maar!!!!

We besluiten om nu vast terug te gaan naar Nederland en een stek op te zoeken in de Flevo Polder, vangen we in ieder geval karper was mijn idee.... De terugweg verliep minstens zo voorspoedig als de heenweg en om drie uur s 'nachts kwamen we aan op de stek vlakbij Swifterbant. Gauw de tent opzetten en slapen, hengels gaan er morgenvroeg wel in... Zo gezegd zo gedaan en na een redelijke nachtrust lagen de hengels er rond een uur of acht in.. Opnieuw bleef het echter stil maar we genoten van het weer. In de middag toch maar even weer een tukje doen, die nachtrust was toch best wel kort.... Na een uurtje word ik wakker en mijn maatje ligt nog heerlijk te pitten, ook niet raar op zich na 1600 km sturen in 24 uur tijd.... Ik installeer mijzelf voor de tent in het zonnetje en zie uit mijn ooghoek wat bewegen bij het riet. Een Hermelijn gaat op zijn (of haar) achterpootjes staan, kijkt mij een poosje aan en gaat vervolgens met sierlijke sprongen twee meter voor mij langs over mijn ontmaakmat heen om in een andere rietkraag te verdwijnen.....Vol verbazing heb ik het aanschouwd... Ik maar denken dat de natuur in Polen mooi was.... Wat was dit een gaaf moment!! In de middag is het dan eindelijk raak, vismaat Jur heeft de eerste run een weet een schubje van 8 pond te landen... Vis is vis! We hebben er ten minste eentje! Later in de nacht gaat mijn pieper los en een schub van 14 pond mag even poseren.... We zijn blij!

bt

www.zeeland.nl

Placeholder text consisting of a row of repeating characters.